

Svátkem Křtu Páně, končí doba vánoční a začíná liturgického mezidobí. Východní křesťané slaví Křest Páně společně s příchodem mudrců a prvním Ježíšovým zázrakem v Káně Galilejské. Toto společné slavení dává vyniknout tomu, proč Ježíš přišel na svět. To je, aby spasil všechny lidi, jak Židy tak pohany. Spasení tak získá ten, kdo uvěří v Ježíše a bude pokřtěn křtem Ježíšovým. Pro nás je svátek Křtu Páně jakýmsi předělem mezi malým betlémským jezulátkem a dospělým Ježíšem, který má naplnit Otcova zaslíbení daná člověku. Ježíšův křest nás obmyl od všech hříchů a naplnil nás Duchem svatým. A my takto pokřtění si máme uvědomit velikost tohoto Božího daru. Náš smrtelný život dostal Boží nesmrtelný život s příslibem vzkříšení. Křtem jsme tak vstoupili do Kristem obnoveného života jako jeho milované děti. Pán se stará o svoje děti jako rodič, který pečuje o to, aby svým dětem dal vše, co potřebují. Skrze slova proroka Izaiáše Bůh říká: „Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí?“ Bůh jako dobrý Otec dává svým dětem jen dobré věci. Tím největším darem, kterým se máme sytit, je Jeho Slovo. Boží Slovo nám dává růst, umožňuje nám, aby náš život byl v souladu s tím, k čemu nás Bůh povolal. Boží Slovo nám tak umožňuje růst ve víře. A skrze tuto víru jsme zrozeni z Boha, tak jak o tom píše apoštol Jan: „Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha“. V této víře jsme byli pokřtěni a tuto víru máme předávat svým dětem. Křtem se rodíme pro život v Kristu působením Ducha svatého, který nás proměňuje a obnovuje celé naše bytí. Proto máme vědomě a zodpovědně přijmout všechny závazky vyplývající z křesťanského života. K tomu dostáváme Ducha svatého, který nás posiluje ve víře a dělá z nás pravdivé svědky Krista. Celý náš křesťanský život je tak rozvíjen skrze působení Ducha svatého v nás. Svátek křtu Páně nám nabízí zamyšlení i nad naším křtem a jeho důsledcích pro náš život. Při křtu v Jordánu říká Bůh Ježíšovi - mám v tobě zalíbení. V jakých životních situacích nebo při jakých příležitostech můžeme sami za sebe říct, že ve mně má Bůh zalíbení? Poctivě si musíme přiznat, že aby v nás měl Ježíš zalíbení není jednoduché, ale také to není nespílitelné. Je to cíl pro každého křesťana. Abychom ho dosáhli musíme být šířiteli Kristovy lásky a přivádět ke Kristu další lidi. Jen tak dokážeme skrze Boží lásku proměňovat náš svět. Je potřeba vytvářet a obnovovat pouta lásky mezi Bohem a lidmi. Bůh nás miluje bezmeznou láskou, za kterou musíme Bohu stále děkovat. Děkujme i za to, že jsme se narodili, že žijeme. To vše je milost, která vychází ze křtu. Je dobré si uvědomit, jak velké svobody i práva se nám křtem dostávají. Nejen že se rodíme z vody a Ducha Svatého k životu, který tělesnou smrtí nekončí, ale máme také své místo mezi Božím lidem. Proto svým životem zjevujeme Boží dobrotu a přejme lidem kolem sebe, aby to, co máme my, měli také oni.

Jáhen Antonín